

»Er tað ikki óluksálígt«

Harra Sigurð Joensen, tjóðveldisframerji!

Havi fyrst í dag sæð grein tina í »Dimmalætting« til min ella ímóti mær í »Smirlamál-inum«.

Lát meg siga tað við tað sama, at so einfaldur og litlur illkonktur eri eg, havi eg verið, at tú sat í vitsku mini teirra millum, sum væl kundu vera hvassir og harð rendir. Men lúrin og teirra millum, sum kippa sannleikan ella snara honum, so hann ongum líkist? Nei! Tað datt mær ikki til hugs!

Álvára tos — so býttur var eg!

Men eg vóni kortini ikki, at tú hevur kvett á stokkinum fyrri ollum tí, ið telur tær og tínum flokki ímóti, hvussu satt tað so er.

Hevur tú ikki tað, vilt tú kan ska viðganga, at tað kvakk í tær uppi í lögtingssalinum, tá ið tú hoyrdi meg í rættleiðing mini til lögmannin siga, at undirskrift min viðvíkjandi fundinum, sum lögmaður las upp úr, var við fyrivarni.

»Hevur hann skrivað við fyrri varni?« rópaði tú og sprakk upp og fram fyrri at hyggja í bókina. »Jú, rætt er, hann hevur skriv ad við fyrivarni!« Nú var mál-ið so hvølt.

Hevur tú ikki sovið á fundinum ella bara sitið og slotað í øðrum heimi, teist tú best sjálvur, hvussu skeivur tú fert, um tú sigur, at eg, sum talaði fyrri okkara flokk, eisini var fyrri landsstýrisins uppskoti ella tilmáli í bygging av litla »Smirlu«.

Eg var ímóti eins og bókað varð. At formaður figgjamevndarinnar hr. Knud Vang, leggur javnaðarmanna andstöðu ella serstöðu burtur úr protokollati sínum í figgjamevndarinnar gerðabók og dregur út við at koma við gerðabókini til undirskrivningar, er so burtur av leið og óregluglgi, at eg hevði vantað, at fyrsti maður, sum á-talaði hetta, vildi verða rættarmála-flutningsmaðurin.

Eitt vónbrot at hann ikki gjørdi tað!

Storri vónbrot, at hann nú skov-ar út yvir!

Hvi gjørdi figgjamevndarfor-maðurin hetta?

Vónaði hann, at vit ikki fóru at sketta eftir, hvat ið varð bókað, men skrivaðu bara undir av handa-hógv?

Men eg skettaði eftir.

Sjálvandi!

Og tá ið eg sá gerðabókina, mót-mælti eg, at javnaðarmannastöðan ikki var komin við, skrivaði unid við fyrivarni og legði skrivliga fram, hvat ið fyrivarnið var, hvat ið okkara stöða hevði verið og var í »Smirlamál-inum«. Formansins trætan og trúttan dugdi einki. Vit nýttu okkara demokratiska rætt at hava okkara stöðu og berjast fyrri henni.

Tað sæst nú, at ætlanin hevur verið at káva okkara javnaðarmanna stöðu burtur.

Og eingin maður er so einfald-ur, at hann ikki skilir hvi!

Tað kom tí illa við við fyrivarnisundirskriftini og við bóking-ini av, hvat ið fyrivarnið snúði seg um.

Tað hevði borið so vælsignað

væl til at trætt, um einki var bókað, um tað nú ikki fanst í figgjamevndarinnar gerðabók svart á hvitum.

»Tað, ið eg skrivaði, skrivaði eg! Tað reingist ikki! Av ongum!

Heldur ikki av rættarmálaflutningsmanninum!

Og hvat sigur tað, harra Sigurð Joensen, tjóðveldisframerji, at stjórnarflokkarnir við slíkum snúningum vilja hava javnaðarmenn við í ábyrgdini fyrri landsstýrisins »Smirlabygginge«?

Tað man ikki vera fyrri, at javnaðarmenn skulu fáa lut í einum stráldandi heiðuri fyrri megnargæð. Tað plagir ikki at vera teimum fyrri at býta heiður og æru við javnaðarmenn!

Man tað ikki vera so, at »Smirla gerðine« er so vörðin, at teir vita ser einki at bera í bóturlaka uttan at siga sum smádrongurin, ið skuldi fleingjast fyrri ótangerøð sína: »Hann gjørdi tað eisini!»

Men vit hava so hvørki lut ella part í hesi »ótangerøð«!

Men at tú, Sigurð Joensen, ið kortini var fyrri happinum at nema skaldastreingin og hugflogið, at tú fært teg at tveita teg f sortuna hjá Knud Vang!

Og ikki bara tað, tú!

At tú fært teg — við enná rættarmálaflutningsheitinum — at bera í bóturlaka fyrri Hákun Djurhuus, lögmann, og landsstýrið alt, ja, at tú fert so langt sum at gera tað til tina stöðu, tina sök.

at vrakaður verður hin stóri »Smirlilne« uppá 159 fótur við 50 koyggjum og ferð uppá 14—15 mil, og sum har aftrat var fleiri hundrad túsund krónur biligari, tá i fastum tilboði uppá kr. 4,3 milliónir,

at bygdur verður »Smirlu« uppá 145 fótur við nógv færri koyggjum og minni ferð uppá hægst 13 mil, ið verður at kosta, tá ið saman um er komið, ein pening, ið eg vænti ikki verður langt frá milliónini dýrari,

at maður, sum stendur landsstýr-inum so nær sum hjartað og æðra-lagið verður tikin góður sum til-boðsgevari, hóast tilboði hansara ella felag hansara var »eksklusivt« motorar og ymiskt annað, ið skuldi vera uppi í, um tilboðið eftir van-ligum tilboðsreglum skuldi kunna takast sum fullfíggað,

at hesin sami maður vegna »lag sitt fær loyvi til seinri at koma við uppiskoytt tilboði uppá hesar lutir, sum ikki vóru prisnevndir við ta dagfestu opningina av innkomnu kappandi tilboðunum,

at tú fært teg til hetta ... »er tað ikki óluksálígt!«

í Keypmannahavn, tann 2.3.1966.

P. M. Dam.

SKAK OG MAT

Danir hava eina árliga liðkapping, har tey luttakandi liðini eru býtt í bólkar eftir, hvussu sterk tey eru. Henda kapping er nú endað, og heitið Danmarkarmeistarar vann Industriforeningens Kampklub í Keypmannahavn.

Her er eitt talv úr hesi kapping, ið visir, hvussu væl og divislaga teir ungu leikarnir telva.

BENONI

Leikað í Keypm. 9. januar 1966.

Hvitur: Borge Andersen, Københavns Skakforening (K.S.).

Svartur: Finn Petersen, Industriforeningens Kampklub (I.K.).

1. d4, c5 2. d5, d6 3. e4.

Ikki væl leikað! Punturin c4 átti at verið goymdur til ein riddara (Rig1 — f3 — d2 — c4).

3. —, g6 4. Ric3, Bg7, 5. e4, e5 6. g3, Rige7 7. Bg2, 0—0 8. Rige2, f5 9. 0—0 Ribd7 10. a3, Rif6 11. f3, Bd7 12. Rb1, h6 13. Be3, g5.

Her verður leikað, sum gamalt er: svartur gongur fram á kongasíðuni, og hvitur herjar á hinu-megin.

14. b4, b6 15. bxc5, bxc5 16. Rb7!, Be8 17. Rb2, f4! 18. Bf2, d4! 19. gxf4, gxf3 20. Bxf3, exf4 21. Kh1.

Tekur riddarin á f4, vinnur svartur ein mann við leikinum Rid7.

21. —, Rid7 22. Rgl, Rie5.

Svartur stendur til at vinna. Bispurin á g7 er vaknaður til reyrt ikki hestarnar.

23. Ric1!, Ric4.

24. Bd4!!

Sera snildur leikur og einasti moguleiki at gera sigurin verri hjá svartum.

24. — exd4 25. Rbg2, dxc3 (?) Svartur vildi ikki leika Rf7! í

25. leiki vegna 26. Bh5, men eftir gjøllari kanningum hevði talvið skjótt verið avgjørt: 25. —, Rf7! 26. Bh5, Ric3! 27. Bxf7!, Kh8! ella 25. —, Rf7! 26. Fxd4, Ric5 27. Bh5, R15g6! 28. Fd2, f3 29. Rg3, f2 30. Rf1, Kh7.

26. Rxxg7!, Kh8 27. Fel!

Hóttir við Fh4 og mát beinan-vegin.

27. —, Rig8 28. Fxc3, Rie5 29. Ric3, Re8 30. Bh5?

Í tidsneyð missur hvitur vinning-in, sum sær soleiðis út: 30. Rixe5, og tvinnir kostir hjá svartum: a) 30. —, Rxe5 31. Rxxg8!, Fxg8 32. Rxxg8!, Kxg8 33. Fe6, Rb8 34. Fxd6, og litlið gott eftir, ella b) 30. —, dxe5 31. Fc6, Rb8 32. Rxxg8!, Kxg8 33. Fxh6! mát. (Betri kanska 31. —, Be6, og aftaná 32. dxe6, Fxd3 eru tó vissir moguleikar eftir).

30. —, Rif6! 31. Bxe8, Fxe8 32. Rixe5, dxe5 33. R7g6, Rig4 34. R6xg4, Bxg4 35. Rxxg4, Re8 36. Fh3, Rcl+ 37. Rgl, Rxxg1+ 38. Kxgl, Fg6+, 39. Kf2, Fb6+ og javnleikur (remi).

Eitt sera áhugavert og hendinga-rikt talv, har Finn Petersen leikti væl, sera væl, í byrjanini, fekk fyri-

mun — og misti tráðin; har Borge Andersen dugdi at siggia teir smáu moguleikarnar í hættisligari stöðu, fekk vent talvinum til sín fyrimun — og misti tráðin. Rættvist úrslit á einum frálíkum talvi.

(Viðmerkingar eftir Fin Petersen í Skakbladet 1966).

LOYSN TIL UPPGÁVU NR. 2:

1. —, Fd2—f2+
2. Rf1xf2, gxf2, og
3. Rih5—g3+ mát

ARBÆIÐSTÓL
STOYFICÓÐS
TIMBUR
BYGGITILFAR

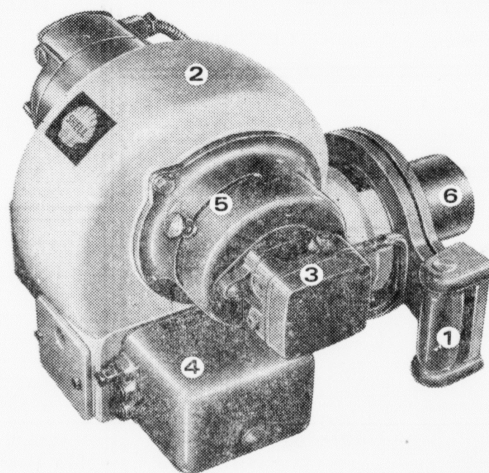
Telefon: 5148-5265
Telgr.: Kjelbro, Klakksvik
Telex 20

**KLAKKSVÍKAR
TIMBURHANDIL**

Pf. J. F. KJØLBRO

Hitt best hós-kandi oljufýrið til sethúsini SHELL OLJUFÝR

Síðani Shell oljufýrið kom, hevur tað víst seg at skara framúr í dygd: her er gjørt eitt oljufýr serstakliga til sethús! Tygum velja rætt við at taka eitt Shell oljufýr — fyrri tað fyrsta tí Shell oljufýrið hevur ta rættu stödd, og fyrri tað næsta, tí at Shell oljufýrið kann laga seg eftir teimum serligu viðurskiftum í húsum tygara.

- 1: Hongslíð lættir um eftirlitið.
- 2: Login verður ikki ávirkaraður av gjóstri.
- 3: Danfoss compact oljupumpa type RS.
- 4: Danfoss oljufýrkontroll.
- 5: Fininnstilling av blásara-luftini.
- 6: Fullkomin og sótfri brenning.

